

Laat deze kabinetsformatie het moment voor een ‘Great Reset’ van het immigratiebeleid zijn

Posted on 2 juni 2021 by Hans Roodenburg

Lastenverzwaringen, versobering van overheidsvoorzieningen, stagnerende koopkracht, woningnood, CO_2– en stikstofproblematiek, verkeerscongestie, aantasting van natuur en landschap, laaggeletterde schoolverlaters, afnemende sociale cohesie, criminaliteit en nog veel meer. Allemaal problemen die om een oplossing vragen en die bij de lopende formatiebesprekingen aan bod zullen moeten komen.

Woningnood extra nijpend door asielimmigratie

Die problemen worden aangejaagd door demografische ontwikkelingen. Als het gaat om problemen die zijn gerelateerd aan de leefomgeving is de bevolkingsgroei cruciaal. Dat geldt eveneens voor de woningnood. Maar hier speelt ook specifiek de immigratie via het asielkanaal een rol.

Zolang asielzoekers die een verblijfsvergunning krijgen, voorrang genieten bij de toewijzing van sociale huurwoningen, wordt de situatie voor andere woningzoekenden extra nijpend.

Komende 50 jaar 3 miljoen meer inwoners

Voor alle andere genoemde problemen geldt dat deze niet zozeer verergeren door de bevolkingsgroei op zich, als wel specifiek door de immigratie. Zie bijvoorbeeld het recent verschenen rapport *Grenzeloze Verzorgingsstaat* voor wat betreft effecten in de sfeer van de overheidsfinanciën.

Het CBS verwacht dat Nederland er drie miljoen inwoners bij krijgt in de komende 50 jaar. Geboorte en sterfte houden elkaar ongeveer in evenwicht, dus de bevolkingsgroei komt nagenoeg geheel voor rekening van de immigratie (verminderd met de emigratie).

Het kunnen er nog meer worden

Hierbij is aangenomen dat het migratiesaldo, dat in 2020 nog boven de 100 duizend lag, zal teruglopen tot circa 50 duizend per jaar. Zoals het CBS aangeeft moeten bij de prognose de nodige onzekerheidsmarges in acht worden genomen, en het kan dus nog meer worden.

Is een en ander ook doorgedrongen tot de partijen die momenteel aanschuiven bij de formatieonderhandelingen? De ervaringen in het verleden stemmen niet hoopvol.

Rutte geeft bescheiden succesjes moeiteloos weer weg

D66 en andere linkse partijen steken, als het om beperking van de immigratie gaat, het liefst de kop in het zand. Het CDA heeft te maken met een achterban die over immigratie verdeeld is. En de VVD tenslotte, moet het vooral hebben van stevige retoriek, maar als het op daden aankomt blijft daar weinig van over.

Mark Rutte wist bij formaties in het verleden af en toe een bescheiden succesje te boeken (strafbaarstelling illegaliteit, geen verruiming kinderpardon), maar gaf vervolgens tijdens de rit, zodra de coalitiepartners moeilijk gingen doen, die punten

moeiteloos weer weg.

Wie wordt afgewezen blijft meestal toch

Wil je de geschetste problemen aanpakken, dan zal je dus iets aan de immigratie moeten doen. Anders blijft het dweilen met de kraan open. Maar die kraan is lek. Opeenvolgende kabinetten hebben door de juridisering en internationalisering van het immigratiebeleid bewerkstelligd dat de immigratie naar Nederland onbeheersbaar is geworden.

Voor immigranten die asiel aanvragen, de meest problematische vorm van immigratie wat betreft de gevolgen voor de verzorgingsstaat, is zelfs sprake van een openeinderegeling: iedere aardbewoner die voet op Nederlandse bodem weet te zetten en asiel aanvraagt moet in procedure worden genomen.

En het is algemeen bekend dat terugkeer naar het land van herkomst door degenen die worden afgewezen, veelal met succes wordt gesaboteerd.

Immigratie is mensenrecht geworden

Dat brengt ons bij het Pact van Marrakesh, waar het kabinet Rutte-III zich in 2018 bij heeft aangesloten. Hiermee heeft Nederland zo ongeveer het laatste restje beleidsvrijheid op immigratiegebied ingeleverd.

In de visie van dit pact bestaat er eigenlijk niet zoiets als illegale immigratie. Het pact verheft immigratie *de facto* tot een mensenrecht. De aangesloten landen committeren zich bovendien om de bevolking eenzijdig – want uitsluitend over de vermeende zegeningen – voor te lichten over immigratie, en mediakanalen die een meer evenwichtige boodschap willen brengen, tot de orde te roepen.

Verenigde Naties bestaat voor groot deel uit dictaturen

Ongehoord? Ja, maar ook niet echt verrassend. Het Pact van Marrakesh komt immers uit de koker van de Verenigde Naties, en het ledenbestand van deze vereniging bestaat nu eenmaal voor een groot deel uit hele en halve dictaturen.

Aan zo'n pact viel voor het kabinet natuurlijk geen eer te behalen, en daarom deed men destijds een poging om het zo onopvallend mogelijk, dus eigenlijk stiekem, door het parlement te loodsen.

Marokko sloeg deur keihard dicht voor Broekers-Knol

Toen die opzet mislukte verklaarde VVD-staatssecretaris Harbers de steun voor het pact met het argument dat het de landen van herkomst zou bewegen tot het terugnemen van hun eigen onderdanen.

Inmiddels weten we dat hiervan niets terecht komt. Toen staatssecretaris Broekers-Knol, de opvolger van Harbers, met Marokko in gesprek wilde over het terugnemen van onderdanen, werd de deur keihard in haar gezicht dichtgesmeten.

In het taalgebruik van het kabinet heeft het pact dus 'niet gebracht wat we ervan hadden verwacht', en dat kan maar één ding betekenen: de VVD moet nu consequent zijn en ervoor zorgen dat in het regeerakkoord komt te staan dat Nederland zijn steun aan het Pact van Marrakesh intrekt. Het zou een mooi begin zijn, maar er moet veel meer gebeuren.

EU is strijdtoneel

Het Pact van Marrakesh vormt een recente toevoeging aan het internationale juridische bouwwerk inzake immigratie, dat verder bestaat uit het VN-Vluchtelingenverdrag, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), het recht van de EU en de jurisprudentie inzake de verdragen en de EU wet- en regelgeving.

De EU neemt in dit alles een centrale plaats in en is derhalve primair het toneel waar de strijd voor de renovatie van het juridische bouwwerk zal moeten worden gevoerd, zodat we weer greep krijgen op de omvang en samenstelling van de immigratie.

Zelfde positie als Denemarken

Als het kan in EU-verband, maar als dat niet lukt dan moeten we het immigratiebeleid repatriëren, dus weghalen bij de EU en weer in eigen hand nemen.

Dan krijgen we dezelfde positie als Denemarken, dat destijds een zogenaamde *opt-out* heeft bedongen. Zo'n aanpak betekent natuurlijk ook een paradigmaverschuiving in onze betrekkingen met de EU. Er zal *powerplay* gespeeld moeten worden, iets waar beoogd premier Mark Rutte nu niet bepaald de juiste persoon voor lijkt.

'Met getrokken zwaard Europa in'

Ruim tien jaar geleden waren ze bij de VVD een stuk strijdlustiger als het om immigratie ging:

De toelatingseisen moeten nóg verder omhoog en als Europese regelgeving dat verhindert dan moeten we met getrokken zwaard Europa in om dat te veranderen.

Aldus Paul de Krom, VVD-kamerlid en later staatssecretaris, in een column op de *Dagelijkse Standaard*.

En wat te denken van de volgende uitspraken van niemand minder dan – toen aankomend – premier Mark Rutte zelf, geïnterviewd door Joost Niemöller in 2010 voor hetzelfde medium:

[Rutte] Daarom willen we ten aanzien van immigratie een opt out regeling treffen, of gebruik maken van de noodremprocedure in het Verdrag van Lissabon, over de immigratie met Europa. De Denen hebben dat allang.

[…]

[vragensteller] Hoe zwaar gaat de VVD inzetten op een Opt Out regeling bij formatiebesprekingen?

[Rutte] Die regeling moet er gewoon komen. Linksom of rechtsom. Dit raakt de kern van de zaak: de uitkeringsimmigratie stoppen. Henk Kamp en ik hebben er lange gesprekken over gevoerd. Hij vond het een hele stap. Ik ook. Maar we hebben gezegd: dit moet. Zo kwam het in zijn notitie van twee jaar geleden.

Premier Rutte heeft naar eigen zeggen moeite om zich zijn doen en laten 'actief' te herinneren. Misschien kan iemand in zijn naaste omgeving het geheugen van de premier met deze uitspraken eens opfrissen.

Coen de Jong interviewde demograaf Jan van de Beek over de gevolgen van bevolkingsgroei voor dichtbevolkt Nederland. De video kunt u HIER bekijken.

Wynia's Week gaat de komende weken extra aandacht vragen voor het Nederlandse immigratiebeleid – en het nalaten daarvan. Steunt u deze onafhankelijke berichtgeving? Wynia's Week bestaat dankzij de donateurs. Doneren kan HIER Hartelijk dank!